

نگاهی نو به رنگ در طراحی محیطی نوزاد مبتنی بر سیر تحول بینایی

محمد مهدی کریم نژاد^{*1} - زهرا صالحی²

1- استادیار گروه طراحی پارچه و لباس، دانشکده هنر و معماری، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران

mm.karimnejad@gmail.com 09131561479

2- دانشجو گروه طراحی پارچه و لباس، دانشکده هنر و معماری، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران

Zhrsalehi79@gmail.com 09135266714

چکیده:

نوزادان در هنگام تولد فقط می‌توانند سایه‌های سیاه، سفید و خاکستری را مشاهده کنند. بنابراین مشاهده رنگ‌های با کنتراست بالا برای آن‌ها راحت‌تر است. در این مقاله پژوهش داده‌ها بر اساس روش کتابخانه‌ای و میدانی تهیه شده است. روش تحقیق حاضر از نوع توصیفی و هدف آن از نوع کاربردی می‌باشد بنابراین نویسنده با توجه به تحولات بینایی نوزاد در ماه‌های متفاوت و تاثیرپذیری از رنگ‌ها، قصد دارد نگاهی نو به طراحی محیطی نوزاد داشته باشد. نوزاد بعد از ۳ تا ۴ ماهگی شروع به پردازش بصری رنگ‌ها می‌کند و قرمز، آبی، زرد و سبز اغلب اولین رنگ‌هایی هستند که به آن‌ها واکنش نشان می‌دهد. اکثر اسباب بازی‌ها و کتاب‌های نوزاد برای چند ماه اول زندگی از تصاویر روشن با کنتراست بالا (مانند سیاه و سفید) و فضای سفید زیاد استفاده می‌کنند. این رنگ‌ها، شکل‌ها و الگوهای متضاد، رشد نوزاد را به روش‌های مختلف تقویت می‌کنند. دیدن و پردازش این رنگ‌ها در مقایسه با رنگ‌های کم رنگ با کنتراست پایین‌تر، برای نوزادان آسان‌تر است و همچنین به تقویت رشد اعصاب بینایی و تشویق رشد شناختی نوزاد بدون تحریک بیش از حد او کمک می‌کنند. معمولاً اولین برخوردی که نوزاد دارد با مادرش است پس چه بهتر که مادر با رعایت مواردی نه چندان دشوار مانند استفاده از پوشش‌های با کنتراست بالا جهت روند رشد بهتر در بینایی نوزاد تاثیرگذار باشد. با توجه به توانایی‌های نوزادان در هر مرحله از رشدشان با توجه به دید رنگی که دارند میتوان شرایطی نه چندان دشوار و کم هزینه در محیط اطراف نوزاد برایشان فراهم کرد که دید رنگی آن‌ها با رشد بهتر و پیشرفت بیشتری همراه باشد.

کلید واژه:

بینایی، تاثیر رنگ، رنگ، طراحی محیطی، نوزاد

مقدمه:

شناسایی تاثیر رنگ ها و استفاده ی مناسب از آنها در طراحی محیطی برای نوزادان تازه تولد شده مبتنی بر رشد بینایی و سیر تحول آن ها تا زمان یک سالگی مسئله ایست که در این مقاله در زمینه رنگ به آن پرداخته شده است. از زمان های قدیم، رنگ و نور همواره برای زندگی انسان حائز اهمیت بوده اند. با وجود اینکه انسان های نخستین تصورات ضعیفی از رنگ داشتند ولی به اهمیت آن پی برده بودند (مری لامبرت، ۱۳۹۴: ص 11).

رنگ بازتابی از نور است که به شکل های متفاوتی می آید و این بازتاب مجموعه ی وسیعی را شامل می شود. رنگ به هر مایع، شبه مایع یا هر ترکیب صمغ ماندندی که موقع اعمال شدن لایه نازکی را جهت پوشاندن جامد ایجاد میکند میگویند. اگر یک ناحیه باریک از طول موج های نور مرئی توسط ماده جذب شود رنگ به وجود می آید. رنگ ها سراسر زندگی ما را در بر گرفته اند و غیر قابل اجتناب هستند. هر رنگی داستان خودش را دارد، هر رنگی فرهنگ و حس خودش را دارا می باشد پس باید رنگ ها را شناخت، با آن ها ارتباط برقرار کرد و از وجود آن ها استفاده بهینه برد (سمیرا صابری، 1399: ص 11).

رنگ تنها رنگ نیست بلکه رنگ عنصری دیداری، ارتباطی و ادراکی است که می تواند احساسات انسان را تحریک یا تسکین دهد و کنش گفتاری و رفتاری را تغییر و جهت دهد (محمد رضا تاجیک و نویسندگان، 1400).

2

مهم ترین جلوه دیدن یا حتی تمام دیدن متکی به رنگ است. اگر رنگ نباشد فعل دیدن حسی محقق نمی شود. دید رنگی به صورت کلی در تشخیص اجسام و ساختار و فضایی آنها از دیگر اجسام کمک می کند. یکی از مهم ترین ادراک های حسی انسان حس بینایی است. انسان بیشترین اطلاعات دریافتی خود را توسط حس بینایی به دست می آورد. بنابراین مهم ترین حس که می تواند به عنوان یکی از راه های درک هستی شناسی و شناخت شناسی انسان مورد توجه قرار گیرد دیدن است (کاظم استادی، ۱۴۰۰).

چشم انسان نورها را از خارج دریافت می کند سپس به صورتی روی پرده شبکیه متمرکز مینماید که تصویر دقیق و مشخصی از شی مورد نظر روی پرده شبکیه تشکیل میشود. شبکیه این تصاویر را به شکل پیام های عصبی به سیستم مغز ارسال میکند و این پیام ها در مغز تفسیر می شوند؛ بنابراین برای واضح دیدن لازم است که قبل از هر چیزی نور به طور دقیق بر روی پرده شبکیه متمرکز شود (مهدی عماد، 1396: ص 7).

رنگ ها به وسیله ی نور و از طریق چشم ها وارد بدن میشوند. مقداری از نور از راه پوست و هوایی که استنشاق می شود جذب بدن میشوند. افراد نا خودگاه از تاثیر انرژی رنگ های مختلف بر روی پوست خود آگاه هستند به طوری که رنگ برخی لباس ها آزارشان می دهد و با بعضی رنگ ها احساس راحتی می کند و حس خوبی دارند (مری لامبرت، 1394: ص 17).

زمانی که نوزادی متولد می شود کمترین توجهی که اطرائیان به او دارند رنگ هایی هستند که در معرض دید نوزاد است و چه بسا که تاثیرات مثبت و منفی میتواند بر بینایی نوزاد بگذارد (محمد مهدی کریم نژاد، 1402).

نوزاد تازه متولد شده توانایی خود را برای دیدن از طریق تفاوت گذاشتن میان روشنایی و تاریکی آغاز می کند. سپس حرکت اطراف خود را تشخیص می دهد و در مرحله ی بعد شکل و فرم و شناخت رنگ آخرین مرحله ی شد اوست. بنابراین تشخیص تضاد نخستین و ابتدائی ترین شکل ادراک بینایی است (سمیرا صابری، 1399: ص 14).

ابزار و روش تحقیق:

در این پژوهش داده ها بر اساس روش کتابخانه ای و میدانی تهیه شده است. روش تحقیق حاضر از نوع توصیفی و هدف آن از نوع کاربردی می باشد و برای جمع آوری اطلاعات مربوط به ادبیات موضوع و پیشینه تحقیق از روش کتابخانه ای و در خصوص جمع آوری اطلاعات برای تأیید یا رد فرضیات، پژوهش روش پژوهشی کیفی مورد استفاده قرار گرفته است. در روش گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای از فیش برداری و نیز با استفاده از مقالات و کتاب های موجود، پایان نامه ها، نشریات و همچنین دسترسی به سایت های مختلف اینترنتی انجام شده است.

به همین سبب هدف مقاله دست یابی به چگونگی استفاده ی درست از رنگ ها در زمینه ی طراحی محیطی جهت تاثیر گذاری مثبت و بهتر مبتنی بر رشد بینایی نوزادان و سیر تحول آن می باشد.

دنیای رنگ و تاثیر آن می تواند یک عامل بسیار مهم در رشد و تکامل بینایی به خصوص برای نوزادان تازه متولد شده باشد که به این مسئله کم ترین توجه توسط اطرافیان داده شده است. رنگ در محیط زندگی انسان از اهمیت به سزایی برخوردار است. مری لامرت معتقد است رنگ ها شکلی از انرژی پرتوهای الکترو مغناطیسی هستند که همانند انرژی های حرارتی صوتی و امواج رادیویی مرتعش می شوند. رنگ از نور سفید و خالص نور خورشید تشکیل شده است که برای سلامت جهانی، روانی و روحی ما ضروری است. وقتی طیف نور متشکل از پرتوهایی با امواج مختلف وارد چشم می شوند نخست از مردمک و از مایع رقیق زلالیه یا همان محافظ مردمک عبور کرده و به عدسی میرسد عدسی چشم مانند عدسی دوربین عکاسی عمل کرده و باعث خم و جمع شدن یا شکسته و دور شدن این اشعه از یکدیگر شده و باعث می شود آن ها روی شبکیه که یک بافت نازک و حساس در برابر نور است و پشت چشم قرار دارد متمرکز شوند. هنگامی که نور با شبکیه برخورد میکند به انرژی عصبی تغییر شکل می دهد و دیدن را برای انسان امکان پذیر می کند (مری لامبرت، 1394: ص 18)

ساختمان چشم همانند یک کره است که در قسمت جلوی کره یک پرده شفاف وجود دارد که به آن قرنیه گفته می شود. برای مشاهده و دیدن نور از محیط خارج وارد فضای قرنیه شده و سپس از مردمک عبور می کند و به عدسی می رسد. عدسی نور را به صورت دقیق بر روی شبکیه متمرکز می کند تا تصویر مشخصی و واضحی بر روی فضای شبکه ایجاد شود. برای دیدن اشیاء به صورت واضح و دقیق ضروری است مسیری که نور در چشم طی می کند شفاف باشد و قرنیه و عدسی نور را به درستی بر روی شبکیه متمرکز کنند (مهدی عماد، 1399: ص 8)

بینای نوزاد در هنگام تولد حدود شصت درصد انسان بالغ است و نوزاد اشیاء را در هاله ای از سایه خاکستری و سیاه و سفید مشاهده می کند مقدار نوری که نوزاد میتواند تشخیص دهد پنجاه برابر انسان بالغ است. به این معنا که روشنایی و نور باید پنجاه برابر حالت نرمال باشد تا نوزاد آن را تشخیص دهد به همین دلیل نوزاد قادر است در یک اتاق کاملاً روشن به خواب برود. نوزاد یک ماهگی شروع به تمرکز کردن، توجه به نور و حرکت اشیاء میکند و بعد از ۲ تا ۲ ماهگی می تواند رنگ ها را ببیند. البته نوزاد بعد از یک هفتهگی رنگ زرد، نارنجی، قرمز و سبز را میتواند تشخیص بدهد و بعد از مدتی قادر به تشخیص رنگ آبی و بنفش نیز می باشد (دکتر ضیغمی، ۱۳۹۷)

تعامل با نور و شروع تمرکز: نوزاد تازه تولد شده نسبت به نور شدید بسیار حساس است؛ تنگ بودن مردمک چشم نوزاد ورود نور به چشم را محدود می کند. نوزاد تازه متولد شده با دید محیطی اشیاء اطراف خود را می بیند و بینایی مرکزی از هنوز در حال رشد است. در طی مدت زمان کوتاه با رشد و تکامل شبکیه، مردمک چشم بزرگتر می شود و در این صورت نوزاد می تواند تصاویر روشن و تاریک را ببیند. تصاویر بزرگ و رنگ های روشن توجه نوزاد را به خود جلب می کند. در حدود ۱ ماهگی نوزاد بر روی اشیاء رنگ روشن که در فاصله ی یک متری قرار دارد تمرکز می کند و بیشتر به اشیاء بسیار نزدیک به خود توجه میکند. در حدود دو ماهگی نوزاد معمولاً می تواند اشیاء متحرک را با چشم دنبال کند. در حدود دوماهگی ممکن است هماهنگی چشم و دست نوزاد به گونه ای باشد که قادر به گرفتن اشیایی که در فاصله نزدیک اوست باشد. در حدود ۵ ماهگی نوزاد دید رنگی خوبی دارد او به اندازه ی بزرگسالان رشد نکرده است و هم چنین توانایی کودک برای دیدن فاصله یک جسم از آن ها به طور کامل تری رشد کرده و آن ها جهان را در سه بعد کامل تری می بینند. نوزاد در دستیابی به اشیاء نزدیک و دور بهتر میشود. از ۹ تا ۱۲ ماهگی می تواند فاصله را به خوبی قضاوت کند و فاصله را به اندازه کافی ببیند (علیرضا نادری، ۱۴۰۰).

به گفته ی سپیده سیف اشرفی در شش ماه آغازین تولد، حس بینایی نوزاد بسیار سریع رشد می کند و در این مدت شروع به شناخت جهان اطرافش می کند. نوزاد کم کم یاد می گیرد اشیایی که می بیند را از هم تشخیص دهد و به تدریج می تواند نسبت به آنچه که مشاهده می کند واکنش داشته باشد (سپیده سیف اشرفی، ۱۳۹۶).

4

رشد بینایی نوزاد در نخستین ماه زندگی: در نخستین ماه بعد از متولد شدن نوزاد، بینایی او دست خوش تغییر و تحولات زیادی می شود. نوزاد در حین تولد دارای دید جانبی است و توانایی دیدن اطراف را دارد ولی کم کم توانایی متمرکز شدن به یک نقطه را به است می آورد. نوزاد در بدو تولد نسبت به نور زیاد به شدت حساس است و مردمک چشم او برای جلوگیری از ورود نور زیاد به داخل چشم تنگ می شود. در هفته دوم تولد، مردمک چشم نوزاد رشد بیشتری دارد و باعث میشود که دامنه گسترده تری از روشنایی و تاریکی را تجربه کند. قسمت حساس به نور در عقب کره چشم ناحیه ی رتین چشم نام دارد. زمانی که این قسمت تکامل می یابد توانایی بینایی نوزاد برای دیدن و شناخت نقش و نگار ها بیشتر می شود. هر چه میزان کنتراست و تضاد یک تصویر بیشتر باشد جلب توجه بیشتری برای نوزاد دارد. به همین سبب تصاویر با رنگ های سیاه و سفید جذابیت بیشتری برای نوزاد دارد و توجه نوزاد را بیشتر به سمت خود جلب میکند تا نسبت به دو رنگ نزدیک به هم مثل آبی و فیروزه ای، واکنش متفاوتی از خودشان نشان نمی دهد. در سه ماهگی نوزاد، زمان و تمرین بیشتری برای او نیاز است تا هماهنگی دقیق تری بین بینایی و حرکات دست شکل بگیرد. در سه ماهگی نوزادان هم چون بزرگسالان توانایی تمرکز بر روی اشکال و رنگ ها را دارند و می توانند آن ها را تشخیص دهد و در نهایت نوزاد نسبت به طیف کامل رنگ ها و تفاوت های جزئی آن ها حساسیت نشان میدهد. استفاده از تصاویر سیاه و سفید برای تقویت حس بینایی نوزادان بسیار تاثیر گذار است. بهترین روش برای تحریک حس بینایی نوزاد استفاده از خط ها و طرح های سفید و سیاه، روشن و تاریک یا رنگ های متضاد تاریک و روشن است (سپیده سیف اشرفی، ۱۳۹۶).

مراحل رشد بینایی نوزاد: رشد بینایی نوزاد دارای مراحل متفاوتی می باشد. نوزاد تازه متولد شده به خوبی کودکان و بزرگسالان نمی بیند. حس بینایی نوزادان در سال اول زندگی مراحل رشد و تکامل خود را طی می کند. در هنگام تولد چشم نوزاد ۶۵ درصد اندازه ی چشم یک بزرگسال بالغ قدرت بینایی دارد. یک نوزاد تازه متولد شده به سختی می تواند اشکال سبک، بزرگ و اجسام متحرک بزرگ را تشخیص دهد. نوزاد تازه متولد شده فقط می تواند رنگ های سیاه، سفید و سایه های خاکستری را ببیند زیرا

سلول های عصبی مغز و شبکیه که به بینایی مرتبط است هنوز به طور کامل رشد نکرده است، این امر تا ۳ ماهگی کاملاً طبیعی است (محمد سالار ظاهریانی، 1401).

یک ماهگی: نوزادان در یک ماهگی توانایی این را دارند که در فاصله ۲۰ تا ۳ سانتی متری اشیاء را ببینند و به آرامی شروع به رشد توانایی تمرکز چشمان خود می کند و ممکن است بتواند برای لحظات بسیار کوتاهی این کار را انجام دهد. رشد بینایی در این مدت به این مرحله رسیده است که می تواند به تصاویر سیاه و سفید و متضاد و چهره ها و تصاویر نگاه کند، می تواند یک شی را تا ۹۰ درجه دنبال کند و والدین را از نزدیک تماشا کند (محمد سالار ظاهریانی، 1401).

2 تا 3 ماهگی: رشد نوزاد و پیشرفت قابل توجهی به خصوص در بینایی نوزاد در دوره ی ۲ تا ۳ ماهگی رخ می دهد. در این مرحله چشم های نوزاد هماهنگ تر می شود و بهتر می تواند اشیاء متحرک را دنبال کند. افزایش توانایی آن ها برای دیدن و توسعه بینایی نیز به معنای افزایش حساسیت به نور است. آستانه تشخیص نور یک نوزاد ۳ ماهه حدود 10 برابر یک بزرگسال است. صحبت کردن با کودک در حین راه رفتن در اتاق و ایجاد تغییرات ظریف در دکوراسیون یا محل تخت او نیز باعث افزایش محرک ها می شود. نوزادان در این مدت با علاقه زیاد به چهره ی انسان نگاه می کنند. لبخند اجتماعی معمولاً در 6 هفتهگی وجود دارد و هم چنین نوزاد وقتی به صورت عمودی قرار بگیرد به اطراف نگاه می کند و هر دو چشم ها به صورت هماهنگ حرکت می کند و بر روی اسباب بازی هایی که در فاصله نزدیک از او قرار دارد تمرکز می کند (محمد سالار ظاهریانی، 1401).

تا 5 ماهگی: رشد بینایی نوزاد در 4 تا 5 ماهگی به این صورت است که شروع به دست زدن به اشیاء نزدیک می کند و در آینه به خود نگاه می کند و به دست خود نیز نگاه می کند (محمد سالار ظاهریانی، 1401).

6 ماهگی: نوزاد در 6 ماهگی توانایی دیدن تمامی رنگ های رنگین کمان را دارد و ادراک بصری او نسبت به زمان تولد بسیار افزایش پیدا کرده است. در این زمان هماهنگی میان دو چشم بسیار زیاد شده و قابلیت این را دارند که یک شی را با چشمان خود به راحتی دنبال کنند. اگرچه در کل دید رنگی نوزاد به اندازه بزرگسال حساس نیست اما نوزادان از 5 ماهگی دید رنگی خوبی دارند، این اغلب بخش بسیار مهمی از رشد کودک است زیرا آن ها می توانند چهره ی پدر و مادر خود را تشخیص دهند و حالات صورت آن ها را مثل لبخند زدن تقلید کنند و هم چنین توانایی شناخت اسباب بازی مورد علاقه شان را نیز دارند (محمد سالار ظاهریانی، 1401).

9 ماهگی و رشد بینایی: در 9 ماهگی، چشم کودک کاملاً رشد کرده است گرچه ممکن است تغییرات جزئی در ماه های آینده نیز مشاهده شود، در کل دید آن ها بسیار تیزتر می شود و توانایی برداشتن اشیاء بسیار ریزتر را دارند و خیلی سریع به اجسام نزدیک می رسند. با حرکت به سمت ۱۰-۱۲ ماهگی آن ها شروع به تلاش برای بالا کشیدن و خزیدن می کنند. والدین باید کودک را تشویق کند تا به جای راه رفتن زود هنگام، در خزیدن تلاش بیشتری داشته باشد تا هماهنگی چشم و دست بهتری داشته باشد (محمد سالار ظاهریانی، 1401).

تاثیرات استفاده از نورها و رنگ های مختلف در فضا برای چشم: هر رنگ توسط سلول های به خصوصی که گیرنده های مخروطی دارند و در پشت چشم قرار دارد، دریافت می شوند. در میان سه رنگ قرمز و آبی و سبز، آبی کوتاه ترین طول موج را دارد که به معنای انرژی بیشتر آن است. نور آبی لزوماً چیز بدی نیست. نور آبی در حفظ سلامت انسان تاثیر به سزایی دارد و خلق و خو

را بهبود می بخشد و عملکرد بهتر شناختی و حافظه کمک می کند. این نور پر انرژی، پتانسیل ایجاد آسیب در برخی بافت های چشم را دارد اما قرار نیست شدت آسیب آن به اندازه ی قرار گرفتن در معرض نور خورشید باشد (رضا پورمازار، 1399)

تاثیر رنگ سیاه: این رنگ نمی تواند تشکیل دهنده باشد اما رنگی است که قدرت را بیان می کند (رضا پورمازار، 1399) **تاثیر رنگ آبی:** رنگی تسکین دهنده و سبک است. مخصوصا برای پس زمینه رایانه، رنگ دیوار اتاق، وسایل و... (رضا پورمازار، 1399) **تاثیر رنگ قرمز:** به عنوان رنگ قسمتی از وسایل و پس زمینه ها، قرمز به ویژه قرمز تیره برای چشم مناسب است (رضا پورمازار، 1399) **زرد لیمویی روشن، خسته کننده ترین رنگ:** این رنگ برای چشمان و بینایی مانند دیگر رنگ های روشن درصد بیشتری از نور را منعکس می کنند و در نتیجه باعث تحریک زیاد چشم می شود. بچه ها در اتاق زرد بیشتر گریه می کنند (رضا پورمازار، 1399)

تاثیر رنگ قرمز بر بینایی نوزاد: نوزاد تازه متولد شده ترجیح می دهد به اشیا یی که در فاصله 20 تا 30 سانتی متری او قرار دارد نگاه کند. اما در یک ماهگی به اشیا یی که در فاصله یک متری هم قرار دارد نیز توجه می کند و در همین زمان می تواند اشیا را نیز دنبال کند. بنابراین بزرگترها می توانند برای تقویت این مهارت و افزایش قدرت بینایی نوزاد با او بازی و تمرین هایی انجام دهند که نوزاد مجبور شود چیزی را دنبال کند. در ابتدای تولد نوزاد کاملا به نور حساس است. در حدود دو هفتهگی مردمک های چشم نوزاد شروع به باز شدن می کنند و در این زمان او می تواند سایه و روشن و تیرگی اشیا را ببیند و تجربه کند. هم چنین با رشد شبکه ی توانایی نوزاد برای شناخت تصاویر افزایش پیدا می کند. در این سن نوزاد به تصاویر و طرح های سیاه و سفید و طرح های راه راه و حتی چشم های درشت و برجسته افراد و عکس و عروسک ها بیشتر توجه می کند. دید رنگ نوزاد به گونه ای است که بعد از ۴ ماهگی به تکامل می رسد. نوزاد از رنگ های گرم لذت می برد بنابراین رنگ هایی نظیر قرمز را که پر از انرژی و جذب و هیجان است و گرایش به فعالیت، جنب و جوش، حرکت شادی میکند را انتخاب می کند (معصومه محمودیان، 1395: ص 39).

رنگ های محرک

در تمامی بخشهای زندگی میتوانید از قدرت رنگ ها استفاده کنید. قدرت هر ته رنگ و سایه رنگهای طیف نور به طور علمی بررسی شده اند پوست و چشمان ما به طور مداوم ارتعاشات متفاوتی از هر ته رنگ سایه رنگها را جذب کرده و اطلاعات مربوط به آن را به مغز منتقل می کنند. نتایج این فرایند چنان حائز اهمیت است که امروزه در دنیا از رنگ درمانی برای درمان بسیاری از بیماریهای جسمانی استفاده میشود. ما میتوانیم در زندگی روزانه به سادگی با انتخاب درست رنگ لباس و غذا، قدرت و تاثیرات بالقوه و آنی انرژی رنگها را کنترل کنیم (مری لامبرت، 1394: ص 26).

رنگها می توانند تحریک کننده یا آرامبخش باشند دو نوع کلی رنگ وجود دارد: رنگ های گرم و سرد. این طبقه بندی ها بر نحوه درک رنگ ها تاثیر دارند. رنگ های گرم، رنگ هایی هستند که در ناحیه طیف رنگ قرمز قرار دارند. استفاده از رنگ های گرم مانند قرمز، نارنجی و زرد می توانند حس گرما و اشتیاق خاصی در دکوراسیون منزل ایجاد کنند. رنگ های گرم دارای طول موج های طولانی هستند و بطرز قابل توجهی، انرژی بخش می باشند. در نتیجه استفاده از رنگ های گرم برای تاکید در فضای دکوراسیون، بسیار جذاب است و می تواند به شما احساس گرما ببخشد. اما استفاده از رنگ های گرم به عنوان رنگ غالب توصیه نمی شود چون می تواند موجب آزار دهنده شدن دکوراسیون شود. رنگ های سرد، بیشتر در محدوده ی رنگ آبی قرار می گیرند. آبی، بنفش و سبز رنگ های سرد هستند. این رنگ ها به طور طبیعی جلوه ای آرامبخش ایجاد می کنند و استفاده از آنها در طراحی داخلی محبوبیت

زیادی دارد زیرا باعث القای حس آرامش می شوند. با این حال استفاده بیش از حد از رنگ های سرد در دکوراسیون منزل، می تواند احساس غم و اندوه را به ذهن متبادر کند (میلاد حیدری، 1402).

بحث و نتیجه گیری

طبق مباحث گفته شده و مطالبی که تا به الان صورت گرفته شده نوزادان در مرحله تولد و روزهای اول زندگی بینایی کاملی ندارند و دید رنگی آن ها تکامل پیدا نکرده است و به تدریج رشد می کند و با توجه به توانایی های نوزادان در هر مرحله از رشدشان با توجه به دید رنگی که دارند میتوان شرایطی نه چندان دشوار و هزینه بار در محیط اطراف نوزاد برایشان فراهم کرد که دید رنگی آن ها با رشد بهتر و پیشرفت بیشتری همراه باشد. طبق اطلاعات جمع آوری شده و مباحث بررسی شده پیشنهادات متفاوتی به شرح زیر می باشد:

نوزاد در روزهای تولد نسبت به توانایی هایی که در دید رنگی و قدرت بینایی دارد رنگ های کنتراست بالا در محیط اطراف وی برخی از موارد سیسمونی می تواند کاربردهای متفاوتی داشته باشد. مثلا در گهواره ای که نوزاد در آن قرار می گیرد می توان ملحفه های به رنگ سیاه و سفید و دیگر رنگ های با کنتراست بالا استفاده کرد. معمولا اولین برخوردی که نوزاد دارد با مادرش است پس چه بهتر که مادر این موارد را رعایت کند جهت روند رشد بهتر در بینایی نوزاد لباس هایی با قابلیت رنگی با کنتراست بالا استفاده کند. با رشد بیشتر نوزاد دایره رنگی و دید رنگی او هم تکامل پیدا می کند. طبق موارد گفته شده بعد از یک الی دو هفتگی به تدریج نوزاد رنگ های گرم را می بیند و در یک ماهگی رنگ زرد را شناسایی می کند و جذب رنگ های گرم می شود، چه بهتر که در این زمان به رنگ هایی که در دایره دید نوزاد قرار دارد توجه کافی نمود و مواردی چون اسباب بازی های که نوزاد می تواند با آن ها در ارتباط باشد مانند عروسک های کوچکی که از گهواره و تخت آنها آویزان است، پرده ی اتاق خواب، دیواری که معمولا روبه روی تخت اوست و برخی برچسب هایی به رنگ های روشن و گرم به سقف اتاق نصب باشد و همچنین از انواع اکسسوری های مناسب سنین نوزادان میتوان استفاده نمود مانند کتابچه های پارچه ای که تصاویری با رنگ های با کنتراست بالا تهیه شده باشند و به دلیل استفاده از متریال پارچه برای تولید این کتابچه ها ضرر و خطری نوزادان و کودکان را تهدید نمی کند و همچنین بسیار راحت قابل ضد عفونی هستند موارد گفته شده باعث می شود تا توجه نوزاد را به خودش بیشتر جلب کند و سبب پیشرفت سریع تر و تقویت بهتر و بیشتر دید رنگی نوزاد شود. البته این نکته هم بسیار حائز اهمیت است که از هر رنگ در هر مرحله به مقدار زیادی استفاده نشود و به صورت مطلوب آن ها کاربردی شوند چرا که طبق مطالب گفته شده استفاده وسیع و بیش از حد از برخی رنگ ها می تواند تاثیرات نامطلوبی بر روی بینایی فرد بگذارد.

منابع فارسی

- لامبرت، مری. (1394). " رنگ ها برای زندگی بهتر". چاپ اول. تهران. مرکز انتشارات نسل نو اندیش.
- محمودیان، معصومه (1395). " تاثیر رنگ قرمز بر بینایی نوزاد". نشریه دید برتر، چاپ خاتم نو.
- عماد، مهدی. (1396). " چشم مجموعه سلامت و زیبایی با طبیعت" چاپ اول. تهران. مرکز انتشارات آرمان رشد.

سیف اشرفی، سپیده. (1396). "مجله رشد بینایی نوزاد از تولد تا سه ماهگی" نوشته های روانشناسی کودک و نوجوان.

ضیغمی. (1397). "مجله حس دیداری در نوزادان"

پورمازرا، رضا. (1399). "مقاله استفاده از جه نورها و رنگ هایی در فضا بری چشم مضر است؟" گروه تحقیقاتی کلینیک چشم.

صابری، سمیرا. (1399). "روانشناسی کاربردی رنگ ها". چاپ اول. تهران. مرکز انتشارات آذر فر.

آزاد بخت، مجید، فهیمی فر، علی اصغر، تاجیک، محمدرضا. (1400). "رنگ به مثابه امر سیاسی". مجله تحقیقات فرهنگی ایران.

ده پهلوان، طلعت، استادی، کاظم. (1400). "نقد و بررسی چپستی رنگ با تاکید بر دیدگاه ابن سینا" مجله آموزه های فلسفه اسلامی.

نادری، علیرضا. (1400) "تکامل بینایی نوزادی تا 12 ماهگی"، مرکز چشم پزشکی دکتر علیرضا نادری، تهران، ایران.

ظاهریانی، محمد سالار. (1401). "مقاله رشد بینایی نوزاد"

کریم نژاد، محمد مهدی. "متدهای کاربرد رنگ در طراحی پارچه و لباس"، مصاحبه حضوری، دانشگاه آزاد اسلامی یزد، یکشنبه 1402/03/20 ساعت 10

حیدری، میلاد. (1403). "روانشناسی رنگ ها" مجله هنر فردی.